

„Риба риби гризе реп“, Јасминка Петровић
Драво се на дрво ослања, а човек на човека

Каћа мисли да има велике уши. Дарко уз себе увек има пуно хране и другари га, по мом мишљењу доста грубо, зову Чварак. Љуба је сигуран да има највеће зубе. Сања толико не воли наочаре да је неподношљива према Милицы, која их радо носи. Ту је и Илија који увек све зна, али се добро намучи док не научи да каже глас р. Иду у исти разред као моји другари и ја.

Сви они живе са неким проблемом који мисле да је највећи на свету. Мени се свиђа што они своје мане брзо прихвате. Играју се, друже, забављају и не дају да им то поквари расположење. Приватају сами себи, али и једни друге.

Каћа је свој проблем заборавила у игри. Дарко је маштом придобио другаре. Љуба је просто прихватио свој широки осмех. Код Сање је ствар мало компликованија. Мени се чини да је наочаре прихватила тек кад се нашла у много већој срамоти. Можда има везе и што је Милица била добра другарица. Илија се мане реши вежбом и трудом.

Књига ми се свидела јер се и ја са тим проблемима сусрећем. Мислим да није најбитније шта други мисле о теби, него шта ти мислиш о себи. Важно је да поштујеш друге и њихове разлике.